

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. prosince 2017 samosoudkyní JUDr. Alenou Štěpánovou, **t a k t o :**

Obžalovaný:

J ■ J ■■■■■■

nar. ■■■■■■ v Liberci , bytem ■■■■■■

ž e

v Jablonci nad Nisou dne 18.5.2015 v 11.35 hodin v kanceláři policejního komisaře PČR KŘP Územního odboru, oddělení obecné kriminality Jablonec nad Nisou, ul. 28. října č. 424/10, po vulgárních nadávkách policistům PČR KŘP Libereckého kraje, Územního odboru Jablonec nad Nisou D ■■■■■■ H ■■■■■■ OEČ 306664 a J ■■■■■■ I ■■■■■■, Dis., OEČ 302066 proto, že provedli a zajišťovali na základě žádosti policejního komisaře předvedení obviněného v souladu s § 90 odst. 1 tr. řádu z PČR Obvodní oddělení Liberec-centrum do Jablonce nad Nisou za účelem výslechu obviněného ke skutkům popsaným pod body 1/ a 2/, fyzicky napadl policistu J ■■■■■■ I ■■■■■■ tak, že ho udeřil rukou do oblasti hrudníku, a proto poškozený, policista J ■■■■■■ I ■■■■■■ v souladu s § 51 a § 52 písm. a) zák. č. 273/2008 Sb., o Policii ČR použil donucovací prostředky hmaty a chvaty,

t e d y

užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby,

č í m ž s p á c h a l

přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 325 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k s o u h r n n é m u trestu odnětí svobody v délce 10 (deset) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v délce 2 (dva) roky.**

Zároveň se **z r u š u j e** výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č.j. 3 T 128/2015-389 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 26.10.2016 č.j. 31 To 349/2016-443, který nabyl právní moci dne 26.10.2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í

Ve věci bylo rozhodnuto usnesením I. stupně tak, že ohledně výše uvedeného jednání bylo rozhodnuto o postoupení skutku k projednání magistrátu města Jablonec nad Nisou, kdy by tento úřad mohl jednání posoudit případně jako přestupek. Proti tomuto usnesení podala stížnost státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou. Na základě této podané stížnosti odvolací senát Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesení soudu I. stupně podle § 149 odst. 1 tr. řádu zrušil a vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem k tomuto rozhodnutí bylo to, že je třeba, aby byli přeslechnut obžalovaný ohledně intenzity útoku a další svědci a to svědek I. ■■■■■, H. ■■■■■ a svědek V. ■■■■■.

Vzhledem k tomu, že se změnilo složení senátu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou a obžalovaný nesouhlasil podle § 219 odst. 3 tr. řádu s přečtením dříve zaznamenaných protokolů o hlavních líčení byl tedy jednáno od počátku, ohledně jednání kvalifikovaného jako přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byla přečtena obžaloba a byl vyslechnut obžalovaný, který setrval na své výpovědi, že on se ničeho nedopustil, naopak že on vnímal příslušníky policie jako únosce, když ho převáželi z Obvodního oddělení Policie v Liberci na Obvodní oddělení Policie v Jablonci nad Nisou, kdy jak sám uvedl ve své výpovědi, měl strach o svůj život a následně se i bránil tomu, když mu podle jeho slov měl příslušník policie vzít mobilní telefon, kterým si chtěl svůj výslech na policii nahrávat.

Pokud jde o tuto obhajobu obžalovaného, byla vyvrácena výpovědí svědků a to svědka J. ■■■■■, I. ■■■■■, svědka D. ■■■■■, H. ■■■■■ i J. ■■■■■, V. ■■■■■, kdy svědci shodně popisovali chování obžalovaného, jednak při eskortě z Obvodního oddělení Policie v Liberci do Jablonce nad Nisou, kdy bylo chování obžalovaného arogantní a nestandardní, kdy příslušníky Policie verbálně napadal a vulgárně urážel. Svědci následně shodně popisovali chování obžalovaného, při výslechu, které prováděl svědek V. ■■■■■, který však nebyl schopen popsat jednání obžalovaného, při napadení jeho kolegy I. ■■■■■e, neboť se v té chvíli věnoval sepisování a přípravě protokolu,

kteřý chtěl s obžalovaným sepsat. Tento svědek vnímal už to, že v jeho kanceláři nastala skrumáž na zemi, vedle stolu, kdy nebyl schopen jednoznačně určit, jakým způsobem byl poškozený napaden. Toto podrobně popsali další svědci a to poškozený I. [redacted] i svědek H. [redacted], který uvedl, že obžalovaný od počátku vůbec nespolečně pracoval, stále se rozkřikoval, že ho unesli, že ho napadají, že je svlíkne z uniformy, vyhrožoval, nadával, následně se v kanceláři několikrát zvedl a začal se rozpráhat proti kolegovi I. [redacted], že mu nebude nikdo diktovat, co má dělat, že tam být nechce, následně se rozpráhl a udeřil ho do hrudníku. Na to kolega I. [redacted] reagoval, další útok nějakým způsobem vykryl a za pomoci páky ho eliminoval, stáhl na zem, aby zabránil dalšímu útoku. Tak setrval až do nějakého uklidnění, následně byl obžalovaný vyzván, aby se posadil, pak už vůbec nespolečně pracoval zase, telefonoval, zavola si sanitku, ta přijela, nespolečně pracoval ani se záchranáři, které si zavola, že údajně je zraněný, následovalo to, že lékař záchranné služby rozhodl o tom, že k dalšímu vyšetření bude převezen do nemocnice v Jablonci nad Nisou. Tam ho doprovázeli, protože stále byl v režimu zajištění nebo předvedení k výslechu. Pokračoval ve svém vulgárním vystupování, naprosto urážlivém, i ve vztahu k lékařům, s nikým nespolečně pracoval i po převezení do nemocnice, následně zde byl na základě vyšetření lékařem hospitalizován na pozorování. Tam bylo jeho omezení ukončeno, na základě rozhodnutí nadřízeného příslušníků Policie a ti pak z nemocnice odjeli. Svědek H. [redacted] dále uváděl, že se obžalovanému prokazovali odznakem kriminální policie a služebním průkazem a to ještě na obvodním oddělení Policie v Liberci ve veřejných prostorách, ihned se mu prokázali, vše mu vysvětlili, jak s ním bude dále naloženo. Při převozu do Jablonce nad Nisou ve vozidle stále telefonoval, nebo mluvil do telefonu. Když byl vyslýchán panem V. [redacted], měl u sebe stále mobilní telefon. Obžalovaný určitě nebyl příslušníky policie napaden a žádný telefon mu nesebrali. Pokud jde o použití hmatů a chvatů byl sveden za pomoci páky svědkem I. [redacted]. Na zemi již nebyl fyzicky napadán, byl pouze opakovaně znovu vyzván, aby se uklidnil, aby s ním byl proveden výslech. Bylo mu pomoheno se zvednout, opakovaně byl vyzván, aby se posadil a spolupracoval s vyšetřovatelem.

U hlavního líčení byly přečteny, případně konstatovány listinné důkazy a to především úředními záznamy, které byly u hlavního líčení přečteny. Dále pak ze znaleckého posudku, který byl na obžalovaného vypracován znalcem z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, bylo zjištěno, že u obžalovaného nebyl zjištěna duševní choroba ve smyslu psychózy, kdy u něho byla zjištěna osobnost integrovaná, nevyzrálá, disharmonicky utvářená s výraznými rysy egocentrismu, pithiatickými rysy, zvýšenou paranoiditou, emoční rozkolísaností, maladaptivními rysy sníženou autokritičností a zvýšenou heterokritičností. A dále bylo znalcem konstatováno, že v době páchaní trestné činnosti byly jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti zachovány.

Z výše uvedeného dokazování, kdy soud hodnotil všech důkazy samostatně i v jejich vzájemných souvislostech dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsané ve výroku rozsudku, kdy toto jednání bylo kvalifikováno ve shodě s podanou obžalobou jako přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy obžalovaný tím, že se snažil fyzicky působit a užít násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, kdy nejenom verbálně, ale především tím, že napadl příslušníka policie, poškozeného I. [redacted], když věděl o tom, že se o příslušníka Policie jedná, neboť mu byly předloženy jednak průkazy policistů a následně byl i převezen do budovy Obvodního oddělení Policie v Jablonci nad Nisou k výslechu, kdy k výše uvedenému jednání došlo v kanceláři policejního vyšetřovatele. Tímto svým jednáním naplnil jak po objektivní, tak po subjektivní stránce znaky výše uvedené skutkové podstaty. Vzhledem k tomu, že se dokazováním podařilo utvořit ucelený řetězec, soud ohledně viny obžalovaného neměl žádné pochybnosti. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako dokonáný přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Jednání obžalovaného je nutno považovat za společensky škodlivé, kdy obžalovaný jednal v úmyslu přímém, jak to předpokládá § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud především k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, osobním a majetkovým i jiným poměrům obžalovaného jako i k dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy dle ust. § 39 odst. 1 tr. zákoníku a současně i k obecným zásadám pro ukládání trestů ve smyslu ust. § 37 a ust. § 38 tr. zákoníku. Objektem přečinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je zájem na ochraně nerušeného výkonu pravomoci úřední osoby, kdy předmětem ochrany je jednotlivec, nositel pravomoci úřední osoby.

Pokud jde o ukládaný trest, soud musel přihlédnout k tomu, že byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 3 T 128/2015 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 26.10.2016 sp.zn. 31 To 349/2016 k trestu odnětí svobody v délce 3 měsíce, kdy výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 18 měsíců k tomuto pravomocně uloženému trestu připadalo v úvahu uložení trestu souhrnného. Soud tedy uložil souhrnný trest a to ještě jako výchovný, co do délky ještě v první třetině zákonné trestní sazby podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy s ohledem na předcházející způsob života byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 2 rok, tedy ještě při spodní hranici zákonného rozpětí. Soud dospěl k závěru, že tento uložený trest je pro obžalovaného dostatečný.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, a to písemně ve třech vyhotoveních. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně) odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného (§§ 248 odst. 1, 251, 252, 246, 249 tr. řádu).

V Jablonci nad Nisou dne 1.prosince 2017

JUDr. Alena Štěpánová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Uherová